

KISS JUDIT ÁGNES
Két mezősegi dallam

Halálíg

*Elmehetsz már, elengedlek,
 Mint a kígyó, le is vedlek,
 Levetem a régi bőröm,
 Régi bőröm,
 Kezed nyomát már nem őrzöm
 Halálíg.*

*Nem vagy többé az, ki voltál,
 Összerontott ékes oltár,
 Sodródj messze égen-földön,
 Égen-földön,
 Az emléked ne gyötörjön
 Halálíg.*

*Széthasíthatsz, mint egy rongyot,
 Átkot terád mégse mondok,
 Nem borít el sem a bosszú,
 Sem a bánat,
 Ad még Isten jobbat nálad
 Halálíg.*

Hallgató

*Zöld gally voltam, csontra száradt ág lettem,
 Kit szerettem, nem tartott ki mellettem,
 Mert nem raktam sóhajából légvárat,
 Folyóvá lett, gátat szakít, megáradt.*

*Külön halott, csak együtt volt eleven,
 Idegen volt, most már eltéphetetlen.
 Úgy belenőtt életembe, mint a fa
 A kerítés kovácsolt vasrácsába.*

*Úgy mélyedt be a húsomba végtére,
 Mint a vasrács az élő fa kérgébe,
 Se kitépni, se kivágni nem lehet,
 Váljon rajta átokká, hogy nem szeret.*

*Nála maradt szerelmem és haragom,
 Amíg élek, most már csak őt siratom.
 Azt kívánom, hogy az Isten elvegye,
 Csak ne legyek egy élőnek özvegye.*